

Четвертий крок пов'язаний з аналізом результатів та відстеженням реакції аудиторії. Для цього використовується аналітика у додатку до Instagram і в сервісі Creator Studio.

П'ятий крок представляє організацію всіх дій і процесів у певну систему. Особливо важливим є регулярне створення контент-плану та використання програми по плануванню постів.

Отже, послідовне проходження зазначених кроків і етапів, використання необхідних інструментів та технологій контент-воронки продажів допоможе отримати бажаний результат, залучити нових клієнтів до бізнес-пропозицій в Instagram й зробить бренд більш популярним та впізнаваним.

Література

1. Карпенко О. Instagram в Украине растет на 50 % быстрее, чем Facebook: исследование. URL: <https://ain.ua/2020/07/22/instagram-i-facebook-v-ukraine/>
2. Харахаш В. 8 инструментов, которые всегда работают в Instagram-продвижении. URL: <https://webpromoeexperts.net/blog/8-instrumentov-kotorye-vsegda-rabotayut-v-instagram-prodvizhenii/>
3. Как построить воронку продаж в Инстаграм: пошаговая инструкция и реальные примеры. URL: <https://www.dirmagazina.ru/article/2821-kak-postroit-voronku-prodaj-v-instagram>
4. Ларичева М. Как построить контентную воронку продаж для Instagram: инструкция + примеры. URL: <https://texterra.ru/blog/kak-postroit-kontentnuyu-voronku-prodazh-dlya-instagram-instruktsiya-primery.html>

УДК 658:657.334.5

АНАЛІТИЧНІ ІНДИКАТОРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ ОСНОВИ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Є. Є. Іонін

«Концептуальні основи» в термінології міжнародної обліково-аналітичної практики, часто визначається, як «базисної структури, що лежить в основі формування ідей» [1, с. 136]. Наприклад, концептуальні основи міжнародних стандартів фінансової звітності задають певні конструктивні рамки всіх стандартів звітності. Вони враховуються при розробці майбутніх стандартів і перегляд діючих, тому «кількість випадків виникнення суперечності між Концептуальною основою та Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку з часом зменшуватиметься» [2, с. 43].

Виходячи зі значущості МСФЗ у розвитку міжнародного фінансового простору важливу роль грає їх аналітичне забезпечення.

Концептуальна основа МСФЗ, як базисна структура, повинна відповідати певним вимогам, які можна представити в наступній послідовності: **Критерії** —> **Узагальнюючі показники** —> **Часткові показники**. Економічна підсистема фінансового стану являє собою сукупність взаємопов'язаних елементів, кожен з яких відображає його характерну рису, що в сукупності формує систему ключових критеріїв, як якісних ознак. Критерії дозволяють розмежувати елементи системи, встановити їх відмінні ознаки, за якими може бути проведена оцінка. Результати оцінки характеризуються за допомогою системи показників, що деталізують виділені критерії.

Системні підходи до управління підприємством визначають сфери, де відбуваються основні допоміжні процеси, управління якими має будуватися з урахуванням виділених критеріїв і оцінювати його ефективність на основі системи відповідних їм показників. До числа таких сфер управління підприємством можна віднести виробництво (з виділенням його складових технологічного, технічного, матеріального забезпечення), продажу з урахуванням системно згрупованих споживачів і каналів просування товарів, фінансове

забезпечення, кадрове управління, екологічне управління, інформаційне забезпечення, правовий супровід управління підприємством тощо. У кожній сфері управління відповідно до її функціонального призначення повинні бути визначені їх якісні ознаки, які й зумовлюють склад критеріїв. Кількісно він може бути множинним або з виділенням ключових і критеріїв похідних, за якими оцінюється стан даної сфери управління і приймаються рішення оперативного і стратегічного характеру.

Так, у системі бухгалтерського обліку таким прикладом можуть бути критерії визнання елементів фінансової звітності, що використовується в МСФЗ. Наприклад, критерій визнання активів (відображення в балансі) пов'язаний з двома умовами:

- 1) оцінка може бути достовірно визначена;
- 2) очікується отримання в майбутньому економічних вигід, пов'язаних з його використанням.

У разі невизнання активу у зв'язку з невідповідністю умовою, витрати на його придбання та створення включаються до складу витрат звітного періоду у звіті про фінансові результати. Якщо ж об'єкт визнається активом, то він відображається в балансі, тобто стає частиною майна підприємства і, навпаки.

Відмінності між основними характерними рисами активів і критеріями їх визнання частиною майна суб'єкта господарювання, МСФО пояснюють наступним чином: «Визначення активу і зобов'язання встановлює їх основні характерні ознаки, але не встановлює критерії, яким вони повинні відповідати перед їх визнанням в балансі» [2, с. 57]. Отже, відповідність критеріям дає підставу включати об'єкти можливого визнання активами, до складу майна суб'єкта господарювання.

Таким чином, критерій виступає як ознака, на підставі якого формуються визначення і класифікації. Він є своєрідним мірилом оцінки, на підставі якої формується думка про стан або значенні певної системи.

Основний критерій – забезпечення безперервної діяльності на основі дотримання вимог концепції збереження фізичного та фінансового капіталу. Аргументація цієї тези дуже проста: збереження, тобто не менш ніж було, а по можливості і більше по відношенню до кожного виду капіталу полягає у наступному:

- 1) для фізичного капіталу означає: основні засоби (виробничі потужності) з урахуванням їх використання (нарахування амортизації), щоб не зменшилась залишкова вартість (ступінь зносу) на кінець періоду, передбачає обов'язкове оновлення;
- 2) для фінансового капіталу: збільшення абсолютної та відносної його величини у сукупному капіталі обов'язково зачіпляє зобов'язання підприємства, а при збільшенні першого, автоматично зменшується друге. Ця залежність діє при обов'язковій умові: джерелом збільшення фінансового капіталу є чистий прибуток, через балансові статті нерозподілений прибуток та резервний капітал.

Системний підхід до формування передбачає використання абсолютних та відносних показників, кожен з яких має своє функціональне призначення:

- 1) майнова маса – розміри підприємства, масштаби діяльності;
- 2) потенційні грошові потоки – потенційна платоспроможність;
- 3) джерела покриття необоротних та оборотних активів – показник наявності власних оборотних коштів;
- 4) питома вага власного капіталу у фінансуванні сукупних активів – як необхідна передумова фінансової незалежності підприємства;
- 5) структура власного капіталу – дає можливість визначити «якість» власного капіталу, що забезпечує певні темпи стійкого економічного росту підприємства.

Представлені 5 основних індикаторів та узагальнюючих аналітичних показників системно обумовлюють безперервність діяльності суб'єкта господарювання і дають можливість побудови системи деталізованих абсолютних і відносних показників.

Збільшення валюти балансу найчастіше є свідченням збільшення обсягів діяльності, масштабів підприємства, тому і оцінюється позитивно. Грошові потоки розглядаються не

тільки як об'єкт аналітичної оцінки, но і як інструмент проведення аналізу. Виходячи з цього, в якості норми є наявність позитивного чистого грошового потоку (NCF) в цілому по підприємству, в тому числі по операційної діяльності. Результативність показника NCF (динаміка) впливає на залишки грошових коштів (статика).

Обов'язковою вимогою для забезпечення базових концепцій МСФЗ є розподіл джерел: частина оборотних активів повинна покрита за рахунок власного капіталу. Аналітичним індикатором цієї вимоги є показник наявність власних оборотних коштів, який повинен мати позитивне значення.

Література

1. Ковалев В. В. Финансовый анализ: методы и процедуры. М. : Финансы и статистика, 2005. – 559 с.
2. Концептуальна основа фінансової звітності (Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку). *Офіційний сайт Верховної Ради України*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_009>

УДК 332.834.4:004.358

УНІВЕРСАЛЬНІСТЬ ПІДХОДІВ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ

О. В. Климчук

У сучасній економіці, що характеризується інтенсивними змінами і високим ризиком, безперечно, важливими є максимально швидке ухвалення обґрунтованих стратегічних рішень і створення адекватної системи корпоративного управління. Інформаційні технології можуть використовуватися, щоб перезавантажити корпорації, трансформуючи їх структуру, область діяльності, засоби повідомлення і механізми управління роботою, трудовими процесами, виробами та послугами [1, 2]. Розвинуті інформаційні технології відкривають шлях національній економіці до вищого рівня розвитку, оскільки цей ринок є ефективним інструментом інтеграції до світового економічного простору внаслідок його значних особливостей (інтернаціональність, привабливість для інвесторів і наукоємність) [3].

Отримані напрацювання вказують на те, що інформаційні системи і технології при професійному підході мають потужний потенціал та інструментарій, які розглядаються невід'ємною частиною загальної стратегії розвитку постіндустріального суспільства. Внаслідок спалаху пандемії COVID-19, інформаційні технології почали ще інтенсивніше проникати в суспільно-політичне та бізнесове життя, забезпечуючи розробку різнопланових стратегій розвитку, комплексних систем автоматизованого проектування й планування виробництва, програмування фінансового, податкового та управлінського обліку в різних країнах, зокрема в Україні [4].

Водночас, загальна ситуація в Україні у галузі інформатизації на сьогодні не може бути визнана задовільною і не тільки через кризові явища в економіці. Рівень інформатизації українського суспільства, порівняно з розвинутими країнами становить лише декілька відсотків. Загальна криза та технологічне відставання поставили у скрутне становище галузі, які займаються створенням і використанням засобів інформатизації та відповідної елементної бази. При цьому, слід відзначити: інформаційні системи і технології виступають необхідним компонентом у розробці стратегічних аспектів розвитку багатьох сфер господарської діяльності на різних рівнях управління, що пов'язано з їх основними характеристиками (рис. 1).